

Sygn. akt IV U 1334/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 lipca 2016r. w S.

odwołania R. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 2 listopada 2015 r. (Nr (...))

w sprawie R. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje R. B. prawo do emerytury od dnia 01 września 2015 r.

Sygn. akt IV U 1334/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2.11.2015 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43 ze zm.) odmówił ubezpieczonemu R. B. prawa do emerytury. Swoją decyzję organ rentowy uzasadniał tym, iż ubezpieczony nie udowodnił, by na dzień 1.01.1999 r. legitymował się 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. Z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu przed ZUS nie wynika bowiem, by ubezpieczony podczas zatrudnienia w Zakładzie Budownictwa, Remontów i Produkcji (...) w S., (...) w S. oraz (...) w S. wykonywał wyłącznie pracę spawacza.

Odwołanie od tej decyzji wniósł R. B., który domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do emerytury. Ubezpieczony poniósł, iż od dnia 1.08.1979 r., kiedy to uzyskał uprawnienia spawacza, do dnia 25.04.1995 r. wykonywał pracę spawacza. Mimo zmian organizacyjnych pracodawcy, ubezpieczony przez cały wskazany okres pracował w tym samym miejscu jako spawacz. Na dowód powyższego, ubezpieczony załączył do odwołania plik dokumentów pracowniczych,

w tym m. in. umowę o pracę z dnia 1.02.1982 r., zaświadczenie z dnia 28.07.2015 r. oraz kserokopię książki spawacza (odwołanie wraz z załącznikami k. 1-9).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i powołał się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 10-11).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 19.08.2015 r. ubezpieczony R. B. ukończył 60 lat życia.

W dniu 29.09.2015 r. ubezpieczony wystąpił do (...) Oddział w S. z wnioskiem o przyznanie emerytury (k. 1-4 a. e.). Ubezpieczony wskazał w nim, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Na podstawie zgromadzonych dokumentów ZUS ustalił, iż na dzień 1.01.1999 r. Z. B. posiada staż ubezpieczeniowy w wymiarze 27 lat, 1 miesiąca i 29 dni, w tym 26 lat, 11 miesięcy i 18 dni okresów składkowych. Zdaniem organu rentowego, ubezpieczony udowodnił, iż pracował w warunkach szczególnych 4 lata, 9 miesięcy i 1 dzień. Na okres ten składa się zatrudnienie w Zakładzie (...) w S. od 1.08.1979 r. do 31.01.1982 r., w (...) od 17.07.1995 r. do 24.04.1996 r. oraz w Przedsiębiorstwie Usług (...) Sp. z o. o. od 7.07.1997 r. do 31.12.1998 r. Do pracy w powyższych warunkach ZUS nie zaliczył zatrudnienia w Zakładzie Budownictwa, Remontów i Produkcji (...) w S. od 1.02.1982 r. do 31.12.1985 r., w (...) w S. od 1.01.1986 r. do 31.12.1992 r. oraz w (...) w S., gdyż z dokumentów pracowniczych wynika, że R. B. pracował jako ślusarz-spawacz, a nie wyłącznie jako spawacz. Powyższe stało się podstawą do wydania przez ZUS w dniu 2.11.2015 r. zaskarżonej decyzji, w której odmówił ubezpieczonemu przyznania prawa do emerytury (k. 32 a. e.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy ustalił, iż w okresach od 1.02.1982 r. do 31.12.1985 r. w Zakładzie Budownictwa (...) S. Warsztat S.-Ślusarski w S., od 1.01.1986 r. do 31.12. 1992 r. w (...) S. Rejonowy Oddział w S. oraz od 1.01.1993 r. do 25.04.1995 r. w Zakładzie Usługowo-Produkcyjno-Handlowym (...) s. c. w S. ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze pracował jako spawacz elektryczny. Pracę tę R. B. świadczył w tym samym miejscu, zmianie ulegała natomiast nazwa pracodawcy. W czasie od 1.02.1982 r. do 31.12.1992 r. ubezpieczony świadczył pracę w czteroosobowej brygadzie, w skład której wchodziło dwóch spawaczy i dwóch ślusarzy. W tym czasie R. B. wyłącznie zajmował się spawaniem elementów na potrzeby budownictwa m. in. konstrukcji stalowych, drzwi oraz wiat. W czasie od 1.01.1993 r. do 25.04.1995 r. do zadań ubezpieczonego należało wyłącznie spawanie metalowych elementów huštawek, karuzel i zjeżdżalni przeznaczonych na wyposażenie dziecięcych placów zabaw.

W okresach od 1.06.1992 r. do 30.06.1992 r. jak również od 25.05.1993 r. do 4.07.1993 r. oraz od 24.05.1994 r. do 24.06.1994 r. ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym (zeznania ubezpieczonego k. 17-17v, k. 29, zeznania świadków Z. J. i K. R. k. 28v, książka spawacza k. 8, zaświadczenie z dnia 28.07.2015 r. k. 6, dokumenty zgromadzone w aktach osobowych ubezpieczonego, w tym, m. in. umowa o pracę z dnia 1.02.1982 r. k. 19, umowa o pracę z dnia 1.01.1986 r. k. 27, potwierdzenie udzielenia urlopu bezpłatnego k. 62, świadectwa pracy k. 70-71, świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach k. 73, świadectwo pracy k. 12 a. e. z wniosku o ustalenie kapitału początkowego, świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach k. 10-11 a. e.).

Sąd obdarzył wiarygodnością zarówno zeznania ubezpieczonego jak i świadków Z. J. i K. R.. Wskazać przy tym należy, iż Z. J. był zatrudniony od 1.07.1979 r. do 30.04.1992 r. w tym samym zakładzie pracy, co ubezpieczony. Świadek ten pracował jako majster produkcji metalowej oraz starszy majster i był przełożonym R. B.. Z kolei K. R. wspólnikiem Zakładu Usługowo-Produkcyjno-Handlowego (...) s. c. w S.. Zeznania te są logiczne i przekonujące. Z zeznań tych wyłania się obraz, zgodnie z którym w przywołanych spornych okresach łącznie od 1.02.1982 r. do 25.04.1995 r. ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze świadczył pracę spawacza. Treść zeznań koresponduje ze zgromadzonymi świadectwami wykonywania prac w warunkach szczególnych (k. 10-11) oraz znajduje potwierdzenie w części dokumentów znajdujących się w aktach osobowych ubezpieczonego. Podkreślić przy tym należy, iż samo określanie w części z dokumentacji pracowniczej stanowiska ubezpieczonego jako „ślusarz-spawacz” czy „ślusarz” nie może wykluczać, że R. B. pracował w rzeczywistości wyłącznie jako spawacz. Treść zeznań ubezpieczonego jak i będącego jego przełożonym świadka Z. J. jednoznacznie wskazuje, że R. B. pracował wyłącznie jako spawacz. Zaznaczyć również należy, iż jak stwierdził świadek K. R., „ubezpieczony był spawaczem, w świadectwie było wpisane

ślusarz spawacz tak wpisywano wszystkim pracownikom”. Treść tego wiarygodnego dowodu pozwala rozstrzygnąć na korzyść ubezpieczonego występujące w zgromadzonej dokumentacji pracowniczej rozbieżności co do rzeczywistego charakteru zatrudnienia R. B..

Zdaniem Sądu, pracę ubezpieczonego od 1.02.1982 r. do 25.04.1995 r. (13 lat, 2 miesiące i 25 dni) zakwalifikować należy jako odbywaną w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisu zawartego w § 2 ust. 1 cyt. rozporządzenia i wymienioną w wykazie A dział XIV poz. 12 tj. prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym. Z okresu tego wyłączyć jedynie należy czas przebywania przez ubezpieczonego na urlopie bezpłatnym od 1.06.1992 r. do 30.06.1992 r. jak również od 25.05.1993 r. do 4.07.1993 r. oraz od 24.05.1994 r. do 24.06.1994 r. (3 miesiące i 9 dni). Należy mieć również na uwadze, że ZUS uznał za pracę w warunkach szczególnych zatrudnienie ubezpieczonego w Zakładzie (...) w S. od 1.08.1979 r. do 31.01.1982 r., a zakład ten był poprzednikiem Zakładu Budownictwa (...) S..

Wskazać przy tym należy, iż dla kwalifikacji zatrudnienia jako wykonywanego w warunkach szczególnych decydujące znaczenie ma nie treść dokumentów pracowniczych, lecz rodzaj rzeczywiście wykonywanej pracy. Zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań ubezpieczonego oraz świadków jak również zgromadzonych w aktach ZUS świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych jest wystarczający do jednoznacznego ustalenia, iż R. B. pracował w warunkach szczególnych na stanowisku spawacza.

W konsekwencji należy przyjąć, iż, po z sumowaniu wyżej wymienionych okresów z czasem zaliczonym przez ZUS, Z. B. legitymuje się ponad 15 letnim okresem pracy w szczególnych warunkach.

Tym samym uznać należy, iż Z. B. spełnia wszystkie warunki wyrażone w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o FUS w zw. z § 3 i § 4 ust. 1 pkt. 1 i 3 cyt. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. do przyznania emerytury w wieku obniżonym. W związku z tym Sąd stwierdził, że ubezpieczony nabył prawo do emerytury od początku miesiąca, w którym złożył wniosek tj. od dnia 1.09.2015 r.

Wobec powyższego, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.